

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 29 sierpnia 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. określił wysokość zadłużenia J. T. z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych na kwotę 11.149,30 zł w tym:

- 1) z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne za okres od stycznia 2007 roku do sierpnia 2010 roku w kwocie 2.848,58 zł, odsetek za zwłokę w kwocie 2.335 zł i kosztów egzekucyjnych 27,60 zł,
- 2) z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne za okres od marca 2008 roku do lipca 2014 roku w kwocie 2.594,74 zł, odsetek za zwłokę w kwocie 698 zł i kosztów egzekucyjnych w kwocie 42,90 zł,
- 3) z tytułu składek na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres od grudnia 2006 roku do sierpnia 2018 roku w kwocie 1.426,58 zł, odsetek za zwłokę w kwocie 1.007 zł i kosztów egzekucyjnych kwocie 89,70 zł.

Decyzja została wydana na podstawie art.83 ust.1 oraz art.32 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz.U. 2103 roku, poz.1440 ze zm.).

W odwołaniu od powyższej decyzji J. T. wniósł o jej uchylenie jako niezasadnej.

Na uzasadnienie swojego stanowiska podał, iż nie podlegał ubezpieczeniu społecznemu z uwagi na pozostawanie w stosunku pracy w okresie nią objętym z wynagrodzeniem, którego wysokość przekraczała wysokość minimalnego wynagrodzenia. Natomiast część składek na ubezpieczenie zdrowotne została wyegzekwowana przez ZUS.

W odpowiedzi na odwołanie pełnomocnik organu rentowego wniósł o jego oddalenie.

Decyzją z dnia 1 kwietnia 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych zmienił zaskarżoną decyzję z dnia 29 sierpnia 2014 roku w ten sposób, że ustalił wysokość zadłużenia J. T. na kwotę 9.433,86 zł, w tym na fundusz ubezpieczeń społecznych za okres od września 2006 roku do sierpnia 2010 roku 7.271,72 zł (należność główna 3.611,93 zł, odsetki 3.560 zł i opłata dodatkowa 100,70 zł), na fundusz ubezpieczenia zdrowotnego za okres od lipca 2007 roku do lipca 2014 roku 2.002,02 zł (należność główna 1.627,02 zł i odsetki 375 zł) zaś na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres od lutego 2007 roku do czerwca 2012 roku w kwocie 159,12 zł (należność główna 98,12 zł i odsetki 61 zł).

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony J. T. wniósł o jej uchylenie z uwagi na rażące naruszenie prawa.

Ubezpieczony zarzucił organowi rentowemu kreowanie zobowiązań z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne przy naruszeniu nie tylko prawa materialnego stanowiącego zobowiązania z tytułu naliczenia składek za wskazane okresy lecz również formalnego, które nie pozwalają na takie działanie. Ubezpieczony podniósł również, iż decyzją tą został objęty okres od września do grudnia 2006 roku z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne oraz z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne okres od lipca 2007 roku do lutego 2008 roku, choć nie były one objęte decyzją z dnia 29 sierpnia 2014 roku.

W odpowiedzi na odwołanie pełnomocnik organu rentowego wniósł o jego oddalenie.

Postanowieniem z dnia 10 stycznia 2017 roku Sąd zarządził połączenie ww. sprawy ze sprawą o sygnaturze akt VIII U 3728/14. (postanowienie – k.5 akt VIII U 1393/16)

Na rozprawie w dniu 10 października 2018 roku pełnomocnik organu rentowego wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony J. T. prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą.

(okoliczności bezsporne)

Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. pismem z dnia 10 lutego 2014 roku poinformował ubezpieczonego, iż z dokumentów zaewidencjonowanych w systemach informatycznych Zakładu wynika, że w okresach od 1 lutego do 4 marca 2011 roku, od 1 do 31 stycznia 2004 roku, od 1 marca do 31 października 2004 roku, od w stycznia do 28 lutego 2006 roku, od 1 kwietnia do 31 października 2006 roku, od 1 grudnia 2006 roku do 28 lutego 2007 roku, od 1 do 30 kwietnia 2004 roku, od 1 do 29 stycznia 2008 roku, od 1 do 31 stycznia 2009 roku, od 1 marca do 14 września 2009 roku z tytułu wykonywania umów o pracę nie otrzymał co najmniej minimalnego wynagrodzenia (do grudnia 2012 roku najniższego wynagrodzenia), zatem z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej podlega ubezpieczeniom społecznym i ubezpieczeniu zdrowotnemu.

(pismo – k.7-8 akt ZUS)

W dniu 18 lipca 2014 roku ubezpieczony został poinformowany o wszczęciu postępowania w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Natomiast pismem z dnia 28 lipca 2014 roku ubezpieczony został poinformowany o zakończeniu postępowania. Ubezpieczonemu udzielono terminu 7 dni na zapoznanie się z aktami postępowania i złożenie wniosków dowodowych. Po bezskutecznym upływie terminu Zakład wydał w dniu 28 sierpnia 2014 roku zaskarżoną decyzję.

(zawiadomienia – k.5-6, k.11-12 akt ZUS)

W latach 2001-2009 ubezpieczony nie był pracownikiem Urzędu Miasta Ł..

(pismo – k.171)

Ubezpieczony zalega z zapłatą następujących należności:

- na fundusz ubezpieczeń społecznych za okres od września 2006 roku do sierpnia 2010 roku w wysokości 3.611,93 zł,
- na fundusz ubezpieczenia zdrowotnego za okres od lipca 2007 roku do lipca 2014 roku w wysokości 1.627,02 zł,
- na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres od lutego 2007 roku do czerwca 2012 roku w kwocie 98,12 zł.

Należność wraz z odsetkami liczonymi na dzień 1 kwietnia 2016 roku i opłatą dodatkową wynosi 9.433,86 zł.

(opinia biegłego z zakresu ekonomiki przedsiębiorstw, zatrudnienia i płac – k.251-318, k.333-346, stan należności płatnika – k.15-18 akt ZUS, raport zestawienia deklaracji i wpłat akta ZUS)

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dowody z ww. dokumentów oraz opinię biegłego z zakresu księgowości.

Złożone dokumenty w postaci wydruków stanu należności oraz raportu zestawienia deklaracji i wpłat wygenerowane zostały z systemu informatycznego ZUS, zawierają dane o należnych składkach na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz składkach zaewidencjonowanych na koncie. Informacje te, zgodnie z treścią art.34 ust. 2 ustawy z dnia 13 października 1998

roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2018 roku, poz.1376) są środkiem dowodowym w postępowaniu administracyjnym i sądowym.

W toku postępowania ubezpieczony kwestionował zasadność obciążenia go składkami na ubezpieczenia społeczne, wskazując iż w spornym okresie podlegał ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę zawartej z Urzędem Miasta Ł. z wynagrodzeniem wyższym niż wynagrodzenie minimalne, nie złożył jednak żadnych dowodów na potwierdzenie swoich twierdzeń. Nadto z informacji przedłożonych przez Urząd Miasta Ł. wynika, iż w latach 2001-2009 ubezpieczony nie był pracownikiem Urzędu Miasta Ł..

Celem weryfikacji poprawności obliczenia określonych w decyzjach należności z tytułu składek Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu ekonomiki przedsiębiorstw, zatrudnienia i płac. Biegły wydał opinię na podstawie raportu rozliczeń należności płatnika za okres od września 2006 roku do sierpnia 2010 roku, raportu stanu należności płatnika, wydruku wpłat własnych płatnika i uzyskanych w toku postępowania egzekucyjnego, zakresu deklaracji na poszczególne fundusze za okres od stycznia 2007 roku do lipca 2014 roku, listy wpłat zidentyfikowanych oraz raportu zestawienia deklaracji i wpłat. Biegły przy wydaniu opinii dysponował również tytułami egzekucyjnymi. Dodatkowo biegły w opinii uzupełniającej wskazał, iż po ponownej analizie dokumentów zaistniała możliwość pełnego rozliczenia także kwot zaewidencjonowanych na koncie płatnika, a których wcześniej nie rozliczono. W konkluzji opinii głównej jak i uzupełniającej biegły stwierdził jednoznacznie, iż rozliczenie zadłużenia ubezpieczonego jak i zaewidencjonowanych wpłat przez organ rentowy jest prawidłowe.

Ubezpieczony po doręczeniu w dniu 10 października 2018 roku opinii uzupełniającej, został zobowiązany do złożenia zastrzeżeń do opinii i złożenia ewentualnych wniosków dowodowych. W określonym terminie, do dnia 24 października 2018 roku, ubezpieczony nie zajął stanowiska w sprawie. Do opinii biegłego ubezpieczony ustosunkował się w piśmie procesowym złożonym przed rozprawą w dniu 5 grudnia 2018 roku, nie wyjaśniając przyczyn złożenia zastrzeżeń po terminie. Twierdzenia ubezpieczonego jako spóźnione, Sąd stosownie do treści art.217§2 k.p.c. pominął.

W ocenie Sądu opinia biegłego A. G. jest jasna i logiczna. Biegły dokonał analizy wpłat na poszczególne fundusze zarówno przez ubezpieczonego jak i wpłat wyegzekwowanych w toku postępowania egzekucyjnego na podstawie przedłożonej dokumentacji oraz tytułów egzekucyjnych.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołania ubezpieczonego od decyzji z dnia 29 sierpnia 2014 roku oraz od decyzji z dnia 16 kwietnia 2016 roku, którą Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. zmienił decyzję z dnia 29 sierpnia 2014 roku są niezasadne.

Na wstępie należy wskazać, iż zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego, w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych przedmiot rozpoznania sprawy sądowej wyznacza decyzja organu rentowego, od której wniesiono odwołanie (postanowienia z dnia 20 stycznia 2010 roku, II UZ 49/09; wyrok z dnia 23 kwietnia 2010 roku, II UK 309/09; wyrok z dnia 26 maja 2011 roku w sprawie II UK 360/10).

Istota sporu sprowadza się zatem do ustalenia czy Zakład Ubezpieczeń Społecznych prawidłowo dokonał obliczenia wysokości składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Ubezpieczeń Społecznych należnych z tytułu prowadzenia przez ubezpieczonego J. T. pozarolniczej działalności gospodarczej.

Zgodnie z treścią art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2018 roku, poz.1376) płatnik składek jest obowiązany według zasad wynikających z przepisów ustawy obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy.

Stosownie do treści art.23 ww. ustawy od nieopłaconych w terminie składek należne są od płatnika składek odsetki za zwłokę, na zasadach i w wysokości określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 roku - Ordynacja podatkowa.

Podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych, o których mowa w art.6 ust.1 punkt 5 (prowadzących działalność gospodarczą), stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 60%

prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek, ogłoszonego w trybie art.19 ust.10 na dany rok kalendarzowy. Składka w nowej wysokości obowiązuje od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia danego roku (art.18 ust.8 ww. ustawy).

Podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne osób, o których mowa w art.66 ust.1 punkt 1c (prowadzących działalność gospodarczą), stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 75% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw w czwartym kwartale roku poprzedniego, włącznie z wypłatami z zysku, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej Monitor Polski. Składka w nowej wysokości obowiązuje od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia danego roku (art.81 ust.2 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych z dnia 27 sierpnia 2004 roku, tekst jednolity Dz.U. z 2018 roku, poz.1510).

Zgodnie z treścią art.104 ust.1 i art.107 ust.1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (tekst jednolity Dz.U. z 2018 roku, poz.1265) obowiązkowe składki na Fundusz Pracy, ustalone od kwot stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe bez stosowania ograniczenia, o którym mowa w art.19 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, wynoszących w przeliczeniu na okres miesiąca co najmniej najniższe wynagrodzenie za pracę opłacały osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą za okres trwania obowiązkowych ubezpieczeń emerytalnego i rentowego na zasadach przewidzianych dla składek na ubezpieczenia społeczne. Wysokość składki na Fundusz Pracy określa ustawa budżetowa (art.104 ust.2 ww. ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy).

Podstawę opłacania składki na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych stanowi art. 9 ustawy z dnia 13 czerwca 2006 roku o ochronie roszczeń pracowników w razie niewypłacalności pracodawcy (tekst jednolity Dz.U. z 2018 roku, poz.1433). Składkę na Fundusz ustala się od wpłat stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe bez stosowania ograniczenia, o którym mowa w art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych. Wysokość składki na Fundusz określa ustawa budżetowa (art.29 ust.1 i 2 ww. ustawy o ochronie roszczeń pracowników w razie niewypłacalności pracodawcy).

Zgodnie z art.32 ww. o systemie ubezpieczeń społecznych do składek na Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i Fundusz Emerytur Pomostowych oraz na ubezpieczenie zdrowotne w zakresie: ich poboru, egzekucji, wymierzania odsetek za zwłokę i dodatkowej opłaty, przepisów karnych, dokonywania zabezpieczeń na wszystkich nieruchomościach, ruchomościach i prawach zbywalnych dłużnika, odpowiedzialności osób trzecich i spadkobierców oraz stosowania ulg i umorzeń stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące składek na ubezpieczenia społeczne.

Nie ulega wątpliwości, że w okresie objętym zaskarżonymi decyzjami ubezpieczony J. T. był zgłoszony w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych jako płatnik składek i tym samym spoczywały na nim obowiązki o jakich mowa w art. 46 ww. ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Ubezpieczony nie opłacał składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w spornym okresie w prawidłowej wysokości.

Ubezpieczony jako płatnik składek był zobowiązany do przesyłania deklaracji rozliczeniowych oraz opłacania składki za dany miesiąc, nie później niż do 15 dnia następnego miesiąca (art.47 ust.1 punkt 3 ww. ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych). Na mocy §6 ust.3 Rozporządzenia Rady Ministrów z 18 kwietnia 2008 roku w sprawie szczegółowych zasad i trybu postępowania w sprawach rozliczania składek, do których poboru jest zobowiązany Zakład Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2008 roku nr 78 poz.465) wpłaty składek na ubezpieczenia społeczne, na Fundusz Emerytur Pomostowych, na ubezpieczenie zdrowotne oraz na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych dokonane przez płatnika składek po terminie określonym w ustawie powinny obejmować również odsetki za zwłokę.

Z treści art.31 ww. ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych wynika jasno, że do należności z tytułu składek stosuje się odpowiednio między innymi art.51§1 Ordynacji podatkowej, w myśl którego zaległością podatkową (tu

odpowiednio składkową) jest podatek nie zapłacony w terminie płatności. Oznacza to, że zaległość powstaje na skutek samego niedotrzymania terminu realizacji zobowiązania podatkowego (składkowego), niezależnie od przyczyn tego stanu rzeczy, w tym winy lub braku winy w terminowym spełnieniu świadczenia po stronie płatnika składek, czy jego pozostawania w dobrej wierze.

Ordynacja podatkowa w art.53§1 przewiduje naliczanie odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych, a więc w sytuacji braku terminowego spełnienia świadczenia, od dnia następującego po dniu upływu terminu płatności (§ 4 art.53 Ordynacji podatkowej). Dla istnienia obowiązku uiszczenia odsetek nie ma znaczenia przyczyna nieterminowego wykonania zobowiązania podatkowego, gdyż każda sytuacja faktyczna istnienia zaległości podatkowej rodzi następstwa w postaci powinności świadczenia od niej odsetek.

Stosownie do treści art.24 ust.2 ww. ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych należnościami z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne są: składki, odsetki za zwłokę, koszty egzekucyjne, koszty upomnienia oraz dodatkowa opłata.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika jednoznacznie, iż organ rentowy prawidłowo ustalił wysokość nieopłaconych przez ubezpieczonego J. T. składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres wskazany w decyzji z dnia 29 sierpnia 2014 roku i z dnia 1 kwietnia 2016 roku. Należność na dzień 1 kwietnia 2016 roku wynosi 9.433,86 zł w tym z tytułu składek na:

- 1) ubezpieczenia społeczne za okres od września 2006 roku do sierpnia 2010 roku 3.611,93 zł, odsetki w kwocie 3.560 zł i opłata dodatkowa 100,79 zł,
- 2) ubezpieczenie zdrowotne za okres od lipca 2007 roku do lipca 2014 roku 1.627,02 zł oraz odsetki w kwocie 375 zł ,
- 3) na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres od lutego 2007 roku do czerwca 2012 roku 98,12 zł i odsetki 61 zł.

Ubezpieczony poza wnioskiem o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego nie składał innych wniosków dowodowych w szczególności dowodów z dokumentów z których wynikałaby wysokość opłaconych przez niego składek. Tym samym ubezpieczony nie wykazał, iż opłacał składki w okresach w wskazanych w zaskarżonych decyzjach ani że wysokość należności została nieprawidłowo przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych ustalona.

Wobec powyższego Sąd na podstawie art.477¹⁴§1 k.p.c. oddalił odwołanie.

Na marginesie należy wskazać, iż wniosek ubezpieczonego o uchylenie decyzji nie mógł zostać uwzględniony, gdyż możliwość uchylenia decyzji przez Sąd I instancji przewidziana została jedynie dla sytuacji opisanej w art.477¹⁴§4 k.p.c.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art.98§1 k.p.c.

Ubezpieczony jako przegrywający sprawę jest zobowiązany do zwrotu organowi rentowemu kosztów procesu które w niniejszej sprawie stanowi wynagrodzenie pełnomocnika. Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika Zakładu została ustalona na podstawie §6 punkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego (tekst jednolity Dz.U. z 2013 r. poz. 490) w zw. z §22 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2018 roku, poz.265).

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć ubezpieczonemu.

7 stycznia 2019 roku